

вѣи. За да протекатъ отъ нея аромати, сирѣчь: добромиризливи и спасителни добродѣтели.

Костани сѣкере и повѣи юже въ виноградѣ моемъ.

Но христіане! ако искате да видите колко е былъ потребенъ този вѣтръ на христовата градина, то вѣи представете на ума си сичките чловѣци на свѣта, които сѣ были предъ христовото рождѣніе на землатѣ. И виждате какви сѣ были, като добитаци не смисленни. И тѣ имали отъ своето естество нѣкое просвѣщеніе, и тѣ имали като насъ словесна дѣша, и тѣ гледали небето, ходили по землатѣ и сѣкога сѣ ползвали отъ божіето дарованіа. Но не можили да познаатъ чи сичкото това е направено отъ бога. Гледали слънцето какъ свършало своето теченіе сѣкій день порадочно. Гледали морето какъ обраша своите талази, и сѣкой день изменава своето стремленіе, гледали огньа какъ топли и гори, гледали сичкото, но не можили да разбѣматъ какъ сичкото е божіе созданіе. Освѣнь това, често сѣ случавало и тѣмъ различните сѣдвы божіи: зацѣото нѣкога ставало изобиліе на землатѣ, а нѣкога гладъ, нѣкога здравіе, а нѣкога тешки болести и напрасна смъртъ, но неможили да познаатъ чи сичкото това быка отъ божій промыслъ, и ходѣли като въ нѣкоя темнотѣ. Имало нѣкои отъ тѣхъ да осѣмѣтъ по малко какъ има богъ, и той управлява сичкіа свѣтъ, каккото былъ Аристотель и Сократъ, които сѣ были въ онова време най мѣдри философи, и почтени отъ самага делфійскаго бога Аполона, но тѣхното осѣщаніе было късо, и слабо: зацѣото и тѣ сѣ покланѣли на камани и дървета, правили сѣ богове на чловѣческѣ приликѣ и ги почитали за бога. Сократъ ималъ животъ чистъ и нравъ подобенъ на христіанскій, но пакъ учелъ чловѣците да сѣ кланѣтъ на идоли. Тѣи и дрѣги елински философи почитали боговете идоли. Мыслили себе си мѣдри, но были глѣпави зацѣото измѣнили божіата слава въ образъ (прилика) на гнили чловѣци, на птици, гадове и четвероноги.

Но зацѣо ли сѣ скитали тѣзи изычници въ таквази темнотѣ? Може нѣкой да рече: зацѣото не сѣ имали пророци да ги научатъ да познаватъ истиннаго бога. Но знайте чи и онѣи, които имаха пророци, и тѣ ходѣли въ голѣмѣ темнотѣ. Погледнете на оный неблагодарный народъ еврейскій, които имали и законъ и пророци, и толко доврины получавали отъ бога, но пакъ не можили совершенно да отфрлѣтъ отъ своите очи онаа изыческѣ темнотѣ, но излаха телеца сребренъ въ пѣстынатѣ, и мѣ сѣ поклониха като на бога, и дѣмаха: чи той ги извелъ отъ Египетъ. Смѣсихася, дѣма пророкъ Давидъ, съ изычниците и научиха тѣхните работы, да слѣбватъ на боговете, да колѣтъ синовете и дѣщирите си жертвъ на бѣсовете, и да